

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 42. Magni Magistri cædes a Vezirio tentata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV.
A.C. 1480.

diis præstitit, quæ Joannes Capistranus olim Belgradienſibus pietatis officia impendit. Ipſe quoque Magnus Equitum Magiſter Albuſſenius urbis ſalutem a turris conſervatione plurimum dependere perſuaſus, totam noctem abſumpſit, ut ad ſuſtinendos Turcarum impetus turrim omni ope & opera muniret, quam ipſe cum ſuo fratre Montelii Comite tuendam ſuſcepit. Altera die Turcæ prope Montem S. Stephani revulſis anchoris ad turrim S. Nicolai ſonantibus tubis ac tympanis claſſem admovent, & ad terram expoſiti, incredibili furore ad oppugnationem procurrunt. Haud ſegnioreſ obſeſſi hinc miſſilibus ignibus, & tormentorum exploſionibus, illinc grandinantibus ſcolopis, ac tubis, & undique volitantibus ſagittis & lapidibus irrumpentium Turcarum rabiem multo vulnere, ac promiſcua cæde plectunt. Præterea incendiariæ Chriſtianorum naves plurimas Turcarum triremes igne delebant, & emiſſæ ex urbe tormentorum glandes claſſem ingenti ruina diſpergebant.

§. XLII.

Magni Magiſtri cædes a Vezirio tentata.

Tandem Turcæ accepta clade pedem referunt, & præcipiti fuga Triremes ſuas

suas repetunt, Vezirius autem necdum ^{secul. XV.}
 animo fractus fortunam, quæ hac ex par- ^{A. C. 1480.}
 te ejus spem fefellit, sibi magis propi-
 tiam apud Judæorum mænia haud pro-
 cul ab Italica statione experiri voluit, at-
 que illuc octo majoris molis tormenta
 admoveri jussit, quorum vi, & crebra
 mortariorum explosione Turcæ tantam
 murorum stragem ediderunt, ut Itali at-
 que Hispani clam collatis consiliis Ma-
 gnum Magistrum ad urbis deditioem
 inducere tentarent: verum hi ejusmo-
 di consiliis nonnisi suam ignaviam novo
 argumento testatam fecerunt, cujus
 tamen brevi seria eos subibat poenitudo.

Vezirius, cum urbem, quam graviorum ^{Chalcond.}
 tormentorum impetu se expugnaturum ^{l. II. n. 18.}
 crediderat, nequidem de deditioem cogi-
 tare comperiret, nova aggressione eam
 subigere desperat, unde opem consilium-
 que in proditioem quærit. Accersit igitur
 duos transfugas, qui ejuratis Chri-
 stianorum sacris, jam a principio obsidio-
 nis ad Turcarum castra defecerant. His
 ampla pollicetur præmia, si urbem in-
 gressi Magnum Magistrum vel veneno,
 vel sicarii manu e medio tollerent. Trans-
 fugæ, fideique Christianæ desertores
 ad flagitium operam suam pollicentur, &
 se nupera eruptione a Turcis fuisse ca-
 ptos mentiti, Rhodum revertuntur. Ex-
 cipiuntur in urbem, ac captivitatis suæ

D 4 ærumnas

Sæcul. XV.

A.C. 1480.

ærumnas feliciter eluctati creduntur. Verum detecta eorum proditione, extremo supplicio meritas perfidiæ suæ penas publice dederunt.

Tunc primum Vezirius id, quod impiis fraudum consiliis non poterat, per obfirmatam violentiam extorquere decrevit. Ergo omnem conatum suum parat in expugnanda Turri S. Nicolai, a qua prius discesserat. Pro nova hac aggressionem proximius Turri accessurus, pontem ligneum construi jubet, quo facto ferociter toto agmine turris mœnia aggreditur; Ast Magno Magistro hostium impetus viriliter sustinente, pons tormentorum ex turri grandinantium vi dejicitur, & quatuor Turcarum triremes cum pluribus bellicis navibus depressæ undis submerguntur. Sinistro hoc casu adeo non fractus erat infidelium furor, ut etiam magis pertinaci impetu ac repetita rabie turris oppugnationem urgerent, quamvis præcipui eorum Duces, ac inter ceteros ipsemet Ibrahim Mahometis gener trucidati periissent. Tandem divulgato hujus Belliducis obitu Barbarorum virtus & pugnandi ardor defervescere cæpit, atque ipsi spretis Vezirii hortationibus, quibus eos ad vindicandam magni Mahometis generi mortem incitabat, pedem retulerunt. Adeo ignominiosa suorum fuga Vezirium tanto mærore afficiebat

ficiebat, ut adversus turrim S. Nicolai, Sæcul. XV.
A.C. 1480.
quam nulla vi expugnari posse credebat,
haud ultra quicquam moliri ausus esset.

§. XLIII.

*Invieta Rhodiorum virtus; Vezirius
obsidionem solvere conatus.*

Nihilominus consilium cepit, undique Chalcond.
l. II. c. 29.
uno tempore in urbem impetum faciendi, ut propugnantium viribus ad varia discrimina divisus, eo facilius Rhodum subigere posset. Interea temporis Architectus ille Germanus, cujus supra meminimus, de proditione postulabatur, crimenque suum passus, in amplo urbis foro suspendio plectebatur. Vezirius tanto acerbius hujus desertoris jacturam ferebat, quo firmiter in ejus perfidia præsidium collocabat; Hac quoque spe delusus, urbem primum fallacibus promissis, duris demum minis ad deditorem provocat, omnesque belli machinas admoventi, urbemque diu noctuque continuo tormentis concuti jubet. Effluxit exiguum temporis spatium, & jamjam plus quam ter mille quingenti globi mœnia feriebant; Nec inde tamen fracta est invieta Rhodiorum constantia, sed cuncti ad novos hostium insultus virili animo sustinendos accendebantur. Tandem die vigesima septima Julii Turcæ toto exercitus